

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Quæstiuncula I. Quot modis beneficia Ecclesiastica licite obtineri possint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

QVÆSTIVNCVLA I.

Quot modis beneficia Ecclesiastica licitè
obtineri possint.

QVinqve præsertim modis beneficia hodie obtineri possunt. Primò præsentatione, seu nominatione patroni & institutione collatoris: secundò, electione & confirmatione: tertio collatione liberâ: quarto resignatione in fauorem cum secuta collatione: quinto permutacione.

Præsentatio seu nominatio est personæ alicuius idoneæ per patronum Episcopo vel alteri, ad quem institutio seu collatio pertinet, legitimè facta exhibitio. Institutio autem est ipsius beneficii, iuriumque illius collatio, & attributio: & hæc institutio seu collatio fieri solum potest per Ecclesiasticos; præsentatio verò etiam per laicos.

Electio in eo differt à præsentatione, quòd electio fiat à pluribus vt à Capitulo, & à solis Ecclesiasticis, per suffragia, præsertimque in prælaturis locum habeat: præsentatio verò etiam ab vna persona etiam laica, & in quouis beneficii genere. Confirmatio verò est collatio beneficii facta electo, sicut institutio est eadem collatio facta præsentato seu nominato.

Collatio dicitur, quando beneficium solo iure Prælati datur, nec subest iuri patronatus.

Resignatio est, quando quis beneficium suum liberè resignat, seu dimittit in manibus collatoris in fauorem alterius.

Permutatio denique, quando hæc resignatio sit causa permutandi beneficii cum alterius beneficio. De quibus videri potest Lessius suprâ.

Quæres, vtrum beneficia sint semper dignioribus conferenda. Respond. quòd, licet is, qui resignat beneficium in fauorem alterius, non teneatur quærere dignissimum,

num, sed sufficiat, si dignus sit resignatarius: electores tamen, presentatores, & collatores tenentur semper, quantum in ipsis est, curare, ut dignissimis conferantur beneficia, praesertim curam animarum annexam habentia, ut ex S. Thoma & plurimis aliis Theologis docet Less. sup. dub. 14. idque varijs SS. Patrum autoritatibus fuse probat; ita ut peccet mortaliter is, qui eligit, presentat, aut confert beneficium, praesertim curam animarum annexam habens, digno, praetermissio absque vlla causa legitima eo, qui notabiliter dignior & aptior videtur, speraturque multo melius functurus officio. Quod etiam confirmari potest ex Conc. Trid. sess. 24. de cr. de ref. cap. 1. vbi dicitur expressè, *omnes, & singulos, qui ad promotionem praeficiendorum, cumque ius habent, mortaliter peccare, nisi, quos digniores, & Ecclesiae magis utiles ipsi iudicauerint, non quidem precibus vel humano affectu, aut ambrosiorum suggestionibus, sed, eorum exigentibus meritis, praefici diligenter curauerint.*

Dictum est (absque legitima causa) quia, si v. g. patronus presentet dignum, collator conferre tenetur, etsi alios magis idoneos nouerit: Item, si beneficium ex institutione sua conferendum sit alicui ex certa familia: tum enim aptissimo ex illa familia conferendum erit, non verò alijs etsi aptioribus.

Quocumque autem modo beneficium aliquod obtineatur, cauendum est praeter ceteris simoniae peccatum, quod in praedictis omnibus obtinendi beneficii modis reperiri potest, tam ex parte obtinentis quam conferentis aut patroni: de quo quidem peccato, quoniam nimis crebro euenire solet, paulò accuratiùs nobis agendum est.

† †
†

Cc 2

QVÆ.